

ново то си отчество. Тукъ нѣма никакво сѣмнѣние, ни ти случайность, ни ти съвпадение и съзвучие на рѣчы тѣ и имяна та; нѣ сж исти тии, съ исто то значение и съ цѣлы прѣдѣлы!

Ные другаѣ казахме чи тыя най-стары приселенны нѣсж могли тжй за скоро да станжть ни ти се по едно и исто направление да ся исполнжть, нѣ трѣбало е вѣкове за исполнение то имъ, и да ся задържжвжть за дълго врѣмя по нѣкои си мѣста. А на това имаме доказательство живо съхранены тѣ земеописны иаймянованыя, по чьртж тж направления кое сж слѣдовали. Казахме чи близо при града Троа (Троада) ся находи гора коа носи имя *Κότυλος*=Котиль, а друга, въ подножие то коей былъ съзиданъ градъ Троа, носила имя *Ίδα* съ *Ф*, *В-ίδα*. Забѣлжжительно е чи при Котиль, камъ южнж стрьнж, има висока гора, дървокытна, съ извышено на върха бърдо, коа носи имя *Βίδα* или *Βιδινς* Градъ, Видина крѣпость, твърдина, дѣ ся вижджть стари явни остатки отъ крѣпости и водоводъ. Ето гръцки тѣ рѣчници што говоржть за горж тж *Ίδα* или *Ίδη*:

Ίδη. Περίφημον καὶ μέγα ὄρος τῆς Φρυγίας, εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὁποίου ἔκειτο ἡ πόλις Τροία.

Ίδα, ἡ. Δωρ. ἀντὶ *Ίδη*. 2) Ὡς προσηγορικὸν: Πᾶν κατάδρυμον ὄρος, ἐξαιρ παρ' Ἠρώδ· παρ' ᾧ κεῖται πολλάκις καὶ δρυμὸς, δάσος, ξύλα, σγμ. τὰ πλείεστα κατὰ πλγθ. ἀριθμ. ὡς „*Ίδη ναυπηγήσιμος*“ ξύλα καλὰ καὶ ἀρμόδια εἰς κατασκευὴν πλοίων Ἠρώδ.

А за *Котила* ето што бѣлжжжть:

Κοτύλαιον, τὸ ὄρος τῆς νήσου Ἐυβοίας πλησίον τῆς πόλεως τῶν Ταμνῶν. Αἰσχ.

Κοτύλαιον ὄρος, τὸ. ὄρος τῆς Ἀρχαδίας ἐν Πελοποννήσῳ, νῦν Λαγγαρόλα Παυσ.

Нѣма никакво сѣмнѣние чи тыя земеописны иаймянованыя сж остави по тѣхъ мѣста отъ голѣмми народъ на Пелазгы тѣ, наши тѣ стари Българи или въ по-обшырнж смыслъ Словени, кога сж обитавали по тѣхъ мѣста, прѣди да слѣзи отъ горы тѣ еленско то племя да ся смѣси съ чясть отъ тѣхъ и да прѣудолѣй съ свое то имя *Еленъ* и *Гръкъ* надъ еднж чясть отъ пелазгичьскж тж земж.

При томъ забѣлжжваме чи какъ то Делхийскый Котиль въ Хиидистанъ е укрѣплень и закжтанъ и съ врата желѣзны, тжй и нашии прѣдѣлъ Котиль е былъ нѣкогашъ укрѣплень съ желѣзны врата по тясны тѣ си входустыя между планины тѣ. Такова нѣшто е было близо при днѣшно то село Котиль, камъ юго-вѣсточнж стрьнж, между горы тѣ *Βίδα* и *Ελίμα*, дѣ ся и до сега казва *Желѣзна-Врата* (по турск. демиръ-капу), за кое ся е съхранило и попрѣдание чи освѣнь желѣзны тѣ врата што имало тамо, имало и желѣзенъ мостъ, закаченъ отъ върхове тѣ на тыя высокы бърда, по кого сж минували стрегущии тѣ тамо войници. А въ тясное входустие, югозападнѣ се